

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 noiembrie 2017 – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. și alții

(Cauza C-621/17)

(2018/C 022/40)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurent: Gyula Kiss

Intimați: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Întrebările preliminare

- 1) Cerința privind redactarea clară și inteligibilă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (denumită în continuare „directiva”) ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că, în cadrul unui contract de împrumut încheiat cu consumatorii, aceasta este îndeplinită în cazul unei clauze contractuale care nu a fost negociată individual, care prevede cu exactitate cuantumul costurilor, al comisioanelor și al altor cheltuieli (denumite în continuare, împreună, „costuri”) în sarcina consumatorului, precum și metoda de calcul al acestora și momentul la care trebuie achitate, dar care, totuși, nu specifică serviciile concrete care reprezintă contraprestația acestor costuri, sau trebuie interpretată în sensul că un contract trebuie să indice, de asemenea, serviciile concrete respective? În acest din urmă caz, este suficient ca conținutul serviciului prestat să poată fi dedus din denumirea costului?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din directivă trebuie interpretat în sensul că clauza contractuală utilizată în speță cu privire la costuri, care nu face posibilă identificarea în mod neechivoc, pe baza contractului, a serviciilor concrete prestate în schimbul acestor costuri, provoacă în detrimentul consumatorului, contrar cerinței de bună credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract?

⁽¹⁾ (JO 1993, L 95, p. 29).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Investigatory Powers Tribunal – London (Regatul Unit) la 31 octombrie 2017 – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs și alții

(Cauza C-623/17)

(2018/C 022/41)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Investigatory Powers Tribunal – London

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Privacy International

Pârâți: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Întrebările preliminare

În împrejurările în care:

- a) capacitățile [agențiilor de securitate și de informații(ASI) ⁽¹⁾] de a utiliza [datele în bloc referitoare la comunicații (DBC) ⁽²⁾], care le sunt furnizate, sunt esențiale pentru a proteja securitatea națională a Regatului Unit, inclusiv în domeniul combaterii terorismului, al contraspionajului și al combaterii proliferării nucleare;
  - b) o trăsătură fundamentală a utilizării de către ASI a DBC este descoperirea amenințărilor până atunci necunoscute la adresa securității naționale prin intermediul unor tehnici nespecifice în bloc care se bazează pe agregarea DBC într-un singur loc. Principala sa utilitate constă în identificarea și investigarea rapidă a țintei, precum și în furnizarea unei baze de acțiune în situații de amenințare iminentă;
  - c) furnizorul unei rețele de comunicații electronice nu are apoi obligația de a păstra DBC (dincolo de perioada în care trebuie să le păstreze în vederea exercitării activității sale obișnuite), care sunt păstrate numai de către stat (ASI);
  - d) instanța națională a constatat (sub rezerva anumitor aspecte rămase în pronunțare) că garanțiile legate de utilizarea DBC de către ASI sunt conforme cu dispozițiile CEDO ⁽³⁾; și
  - e) instanța națională a constatat că impunerea cerințelor specificate la punctele 119-125 din Hotărârea [din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige Watson și alții, C-203/15 și C-698/15 (EU:C:2016:970)] (denumite în continuare „cerințele prevăzute de Hotărârea Watson”), dacă este cazul, ar submina măsurile luate pentru protejarea securității naționale de către ASI și, astfel, ar periclita securitatea națională a Regatului Unit;
1. Având în vedere articolul 4 TUE și articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE ⁽⁴⁾ asupra confidențialității și comunicațiilor electronice (denumită în continuare „Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”), o cerință inclusă într-o instrucțiune transmisă de un Secretary of State furnizorului unei rețele de comunicații electronice, conform căreia trebuie să furnizeze date în bloc referitoare la comunicații către agențiile de securitate și de informații (denumite în continuare „ASI”) ale unui stat membru, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și al Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice?
  2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, unei astfel de instrucțiuni transmise de un Secretary of State i se aplică vreuna dintre cerințele prevăzute de Hotărârea Watson sau orice altă cerință suplimentară față de cele impuse de CEDO? Și, dacă răspunsul este afirmativ, în ce mod și în ce măsură se aplică aceste cerințe, luând în considerare nevoia absolută a ASI de a utiliza tehnicile de obținere în bloc și de prelucrare automată pentru a proteja securitatea națională și măsura în care astfel de capacități, dacă din alte puncte de vedere sunt conforme cu CEDO, pot fi grav afectate de impunerea acestor cerințe?

⁽¹⁾ Agenții de securitate și de informații

⁽²⁾ Date în bloc referitoare la comunicații

⁽³⁾ Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

⁽⁴⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski Sud u Rijeci (Croatia) la 9 noiembrie 2017 –
Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Cauza C-630/17)

(2018/C 022/42)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski Sud u Rijeci